

קוראי, העולם הזה" על פרשות דיין

בעד

זכות

מוסרית

כל עוד לא העמידו לדין את השר משה דיין, שעבר על חוק הפירות וסחר עתי"קות, אין זכות מוסרית לשום בית-משפט בישראל לשפוט שום עבריין. או שחוקי ישראל חלים על כל אורח כאן, או על אף אחד לא. ואין לספר שגניבת העתיקות של השר זה תחבית. גנב יהלומים גם כן יכול להגיד שזה תחבית של. ולמה לא?

אנשג יורסקי, ירושלים

דיינאריה

כהתגלמותה

לכל מי שסבר כי הילת ה"כרומה" של משה דיין אינה אלא פרי המצאתם של כמה זוזירי עט ממוחלים שהצליחו למכור את המצאתם להמוני-בית-ישראל הצמאים נואשות לפולחן גיבורים — לכל אלה נכונה הפתעה מרעישת.

הגברת דליה רביקוביץ אינה אחת מ"המוני-בית-ישראל. היא משוררת בעלת ייחוד. גם כאשר היא כותבת פרוזה כזו שפורסמה ביום הששי לפני שבועיים ב"ידעות, תחת הכותרת הקיטר והים.

ואם עוד כזה חסרנו את המימד האפיימית פנימון הקרוי משה דיין, הרי ש"הגב" רביקוביץ סיפקה אותו אחת ולתמיד. לפנינו, לפי הגברת רביקוביץ, דיין חדש. דמות הומרית ממש. טיטאן הנע ב"מסלולו המיוחד לפי מערכת חוקים משלו, מעבר לטוב ולרע. למותר ולאסור העלור בים שלנו. תידה עלי-טבעת שאינה ניתנת לפיענוח "מתוך השמאלת" הדלים שלנו. כפי שסברו בתמימותם הפאתטית בועז עברון ו"רבים ושלימים" כמותו.

כי אם יש דבר המאפיין את הגיבור ה"מיתולוגי הרי הוא המשמעות הטרנסצדנטי-טית העמוקה הנודעת לכל מעשה שלו. לכל תכונה שלו, חיובית או שלילית (לפי מושגי האנטרופוצנטריים. כמובן). גיבור כזה, למשל, לא יחפור חפירות ארכיאולוגיות לשם העלאת חרסים מאובקים כי סתם בנייתמותה, הוא יעשה זאת אך ורק למען "הנסיך ההיות את עברה של ארץ-ישראל..."

ולפיכך, אליבא דהמשוררת, "אם יחפור או לא יחפור זו אינה השאלה". השאלה אף איננה "מה לעשות בדיין". השאלה ה"נכונה והמשמעותית, המהווה גם את שיאו של האפוס שלפנינו, היא כמובן "מה נע" שה אנחנו בלי דיין!"

קשה להאמין כי אפלטון התכוון לגב" רביקוביץ, כאשר הציע לגרש את המשורר רים מן המדינה האידיאלית שלו. יוסף בייטל, רמת-גן

חופש

העיתונות

לפני שלושה שבועות שלחתי מכתב ל"מערכת על המשטר, וחיכיתי לפירסומו. מאחר ולא פורסם, החלטתי לנסות אצ"לכם. והרי הוא לפניכם: תדהמתי הולכת וגוברת, ככל שנמשכת השתיקה סביב פרישת הפירת העתיקות המכריחה באופן אי-חוקי עלידי שרביב"ט חונג, משה דיין.

קראתי את המאמרים והגילויים בנושא זה בהעולם הזה, וכיבוע שהתיארת מ"למצוא תגובה עלי-כך בעיתונים אחרים. האם לדעת המערכת הנכבדה הנושא הוא פחות מדי חשוב כדי לעסוק בו בהר"חבה ובהבלטה? לדעתי, נושא זה חמור הרבה יותר לעמיד המישטר הדימוקראטי במדינתנו הנאורה והחופשית. מכל הפרישיות הכלכליות שצצו ועלו לאחורונה (ר) שאינני מזלזל בחומרתן), ובוודאי יותר חשוב ממה שראש משלתנו הנכבדה מכ"ריוה בכל שכיבה שהיא.

גם אם פירסומים אלה אינם נכונים, הרי הוכחה אי-אמיתותם על ידיעה נרח"ת

איפה

ההגינות הציבורית?

אני עומד בוש ונכלם נוכח הרמה הע"י חונאת הירודה, ומן החטנות המרושעת בעברו ובחיינו האישיים של שר-הביטחון. אין לי ספק קל שבקלים שלך — אורי אבנרי — ישנן בעיות אישיות משלך וכ"שפע, מעניין אותי לדעת איך היית מגיב אתה על חטנות מסוג זה בעברך ובי"בעיותך האישיות הכאובות.

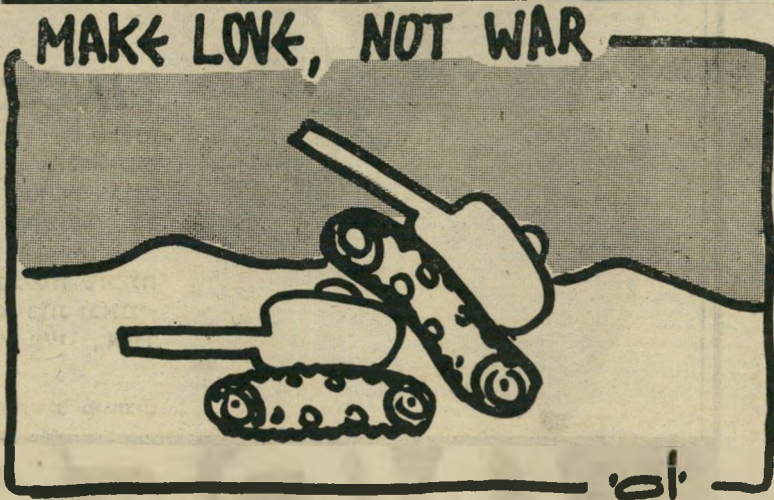
אינני צד בעניין, כיוון שאין לי משהו בעד או נגד משה דיין. אבל דיר-באלק, איפה ההגינות הציבורית-העיתונאית, ה"חיבת, לדעתי, להיות מנת חלקו של כל עיתון באשר הוא עיתון?

צוריאק לכבי, אילת
● העולם הזה אינו מחטט בחיינו ה"פריטיים של שר-הביטחון. הוא העלה שא"לוח הנוגעות לאופן מילוי תפקידו ולטיב שיקוליו — והעובדה ששאלות אלה נוב"עות מפרונו אינטימית, אינה פוטלת את חשיבותן לגבי אדם שהוא מועמד לשלי"טה על חיי מיליונים, שבט או לחסד.

הסבר חיובי לתסביך

הארכיאולוגי של דיין

לפני מיספר ימים קראנו בעיתונות ש"משה דיין התבטא שאילו היה צריך לבי"עולם הזה

את הוזהמה בחיים הציבוריים. ככל שה"סמרטוט מלוכלך יותר, הדבר רק מעיד מה גודל הליכלוך שעליו היה לנקות. י"שר כוחכם, זהמשיכו לטהר את ה"ליכלוך!"

משה אגושביץ, תל-אביב

מודעות

חבר הסתדרות

מצורפים בזה 50 ל"י תמורת פירסום מודעה בנוסה הבא:

"אני חבר הסתדרות. אין לי מה לה"גיד, אבל אני מפרסם מודעה זו כחלק ממיומן של חברי הסתדרות למסע שמנ"הל העולם הזה נגד משה דיין. ונראה ש"גולדה תעז להגיד לי משהו."

● הכסף נשלח לקורא לוי בחזרה, ב"צירוף מיכתב-יחודה. העולם הזה אינו מק"בל כל מיומן, בכל דרך שהיא, עבור החו"מר המערכת שהוא מפרסם.

איזה

רפש?!

...גולדה מאיר צודקת בכך שהיא מכנה אותכם בשם "רפש" ו"ליכלוך". מספיק לפתוח את העיתון שלכם. הוא מלא תמו"נות של גולדה, דיין, ישראל ישעיהו ועוד חברה טובים כאלה.

איזה רפש! איזה ליכלוך! אסנת כהנא, נתניה

נגד

אלה הם אגרופיו של חקלאי המעבד את אדמתו משהר נעוריו. באותו הראיון ב"דיר משה דיין את השקפת-עולמו במ"לים אלה: "ראשית כל, אתה חייב לעבד את אדמתך כמו ידיך..."

מתקבל מאוד על הדעת שתשוקתו זו של משה דיין לעבודת אדמה כמו ידיו, שנבצרת ממנו עקב תפקידו הביטחוניים והצבאיים לאורך ימי חייו, שילוב עם הקשר העמוק, אולי אף התיכרות, לעב"רה ההיסטורית של הארץ הזאת, שכל פינה ממנה נהירה לו כתוקף תפקידו כלוחם וכרמטכ"ל, ה"סיהם המגיעים האמיתיים ל"תסביך הארכיאולוגי שלו, המושך אותו לחפור כמו ידיו ובסכנת נפשות, ואף לחיות בין עתיקות הארץ הזאת בביתו. אינני יצחק יצחק, חיפה

מתחת

לחגורה

לפני כשלושה חודשים פירסמתם ב"עיתונכם התקפה מוחצת על סילבי קשת. האשמתם את הגב' קשת בפגיעה מתחת לחגורה בנוראם שאינו יכול להגיב. ה"ס"כמתי איתכם או, וגם קיבלתי את טיעונכם, בשבועות האחרונים פירסמתם אתם כתי"בות אודות אהבתו הסודית של משה דיין, ואם ביקורתכם על דיין, העובר על החוק, נראתה בעיני מצדקת, לצערי גלשתם ב"כתבות על אהבתו לתחום של פגיעות מתחת לחגורה. עליהן אין דיין יכול לה"שיב. פשוט משום שאין כאן כל האשמה (באשר דיין אינו מטיף, כרב פרוש, ל"שמירה על הצניעות ועל טהרה המשפ"חה), אלא השחתת שם בצורה לא-נכונה, בדיוק כדרכה של מטילת החיצים.

אשר להפירותיו הבלתי-חוקיות של ה"שר: משה דיין הוא חבר-כנסת, ולכן נהנה מחסינות פרלמנטרית. ויהיה קשה להעמידו לדין גם אם יתברר כי אכן יש מקום להעמידו לדין. בדיוק כמו שח"כ אורי אבנרי לא הועמד לדין על עבירותיו הוא, שאינן מעטות מאשר אלה של מר דיין — והריני להזכיר כי עבירה על חוקי"התעבורה היא עבירה שלילית באותה מ"דה כמו עבירה על חוק העתיקות.

אורי אבנרי מנצל, איפוא, את מעמדו כחבר-כנסת כדי לא לשלם דו"חות חנייה. מדוע שתפאל כי מר דיין מנצל מעמדו כשר כדי לחפור עתיקות?

אבי שפירא, ירושלים
● היועץ המישפטי יכול לבקש הסרת חסינותו של כל שר או ח"כ, אם העבירה מצדקה זאת בעיניו. בכל מיקרה כזה, מ"סרת החסינות כימעט אוטומטית.

עשה אהבה,

לא מלחמה

דיין עשה אהבה ולא מלחמה — מה אתם רוצים ממנו?

קורא, בנימינה

מעשה

לינץ'

בסיום אחד ממאמריו כתב אורי אבנרי: "אני שונא מעשי לינץ'. מכל סוג שהוא, גם שונא מבוצעים באויבי... כי לינץ', דין רגשי של המון נסער, הוא תמיד ההי"פך ממישט צדק."

סתירה בולטת לפילוסופיה-חיים זו מה"וה דרך טיפול המערכת בפרשת גירושי משה דיין ותחביבו כארכיאולוג. מפני ש"כתבות אלה עכרו את גבול הטעם הטוב במה שהיה כלול בהן, ולמטרות שלהן נועדו.

בחור עיתון חדשות, איני מוצא סיבה מדוע לי ניתן מקום בגליונותיכם האחרון" נית לחדשות אמיתיות, ולא ידיעות מסוק"סקות בדבר הוזה האמיתית של "אהבת" דיין.

אין פלא, איפוא, שהעולם הזה פונה לרגשות זולים, וזהמיסחוריות שבו, ומע"שה הלינץ', גוברים על אתיקה עיתונאית הגיונית.

ש. תלמיד תיכון, ירושלים